

د افغانستان اسلامي امارت

رسمي جریده

د امتیاز خاوند: د عدلیې وزارت

د چاپ نېټه:

چهارشنبه د ۱۴۲۲ هـ. ق کال د صفرالمظفر د میاشتي اتمه نېټه

پرله پسې ګڼه ۷۹۷

د چارو د ادارې د لوی ریاست اړوند تقیني سندونه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تبارك و تعالی !

اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولی الامر منكم

ترجمه: الله ﷻ فرمائی:

اطاعت وکری د الله ﷻ او اطاعت وکری د رسول ﷺ او د خپل هغه اولی الامر امیر چی ستاسو له دینه څخه وی.

۸- قانون سرمایه گذاری خصوصی داخلی و خارجی امارت اسلامی افغانستان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرمان مقام امارت اسلامی افغانستان در مورد انفاذ اسناد تقنینی مربوط به ریاست عمومی اداره امور

امارت اسلامی افغانستان

شماره (۳)

تاریخ: ۱۴۲۲/۱/۱۱

ماده اول:

بر اساس تائید ریاست الوزراء امارت اسلامی افغانستان، اسناد تقنینی ذیل مربوط ریاست عمومی اداره امور را توشیح میدارم:

- ۱- قانون شورای وزیران امارت اسلامی افغانستان، در (۵) فصل و (۳۷) ماده.
- ۲- قانون اصول عمده تشکیل و وظایف وزارت ها و ادارات امارت اسلامی افغانستان، در (۳) فصل و (۳۰) ماده.
- ۳- قانون مبارزه با حوادث، در امارت اسلامی افغانستان، در (۴) فصل و (۲۶) ماده.
- ۴- قانون کنترول و تفتیش، در (۴) فصل و (۲۷) ماده.
- ۵- قانون شورای قانون اساسی در (۴) فصل و (۱۹) ماده.
- ۶- قانون قیمت گذاری و نظارت (کنترول) قیم، در (۴) فصل و (۲۱) ماده.
- ۷- قانون بیرق و نشان، امارت اسلامی افغانستان، در (۷) فصل و (۳۷) ماده.
- ۸- قانون سرمایه گذاری خصوصی داخلی و خارجی امارت اسلامی افغانستان، در (۸) فصل و (۳۳) ماده.
- ۹- قانون معاشات مقامات عالی امارتی در (۶) ماده.
- ۱۰- قانون نشانها و مدال (علامه) های امارت اسلامی افغانستان در (۸) فصل و (۵۵) ماده.
- ۱۱- مقررہ اداره آماده گی مبارزه با حوادث، در (۴) فصل و (۱۵) ماده.
- ۱۲- مقررہ تنظیم اجراءت و فعالیتهای اداره مرکزی تشویق و انکشاف سرمایه گذاری خصوصی در (۴) فصل و (۱۴) ماده.
- ۱۳- مقررہ طرز تهیه و ترتیب تشکیلات و تعینات ادارات امارت اسلامی افغانستان، در (۳) فصل و (۲۳) ماده.

۱۴- مقررۀ اداره کنترول و تفتيش، در (۶) فصل و (۲۶) مادۀ.

۱۵- اساسنامۀ شورای مشورتی اقتصادی بخش (سکتور) خصوصی امارت اسلامی افغانستان، در (۵) فصل و (۴۸) مادۀ.

مادۀ دوم:

اسناد تقنینی مندرج مادۀ اول این فرمان، از تاریخ توشیح نافذ و در جریدۀ رسمی نشر گردد.

والسلام

خادم اسلام

امیر المؤمنین ملا محمد عمر (مجاهد)

ACKKU

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قانون سرمایه گذاری خصوصی داخلی و خارجی امارت اسلامی افغانستان

فصل اول

احکام عمومی

ماده اول:

این قانون بمنظور رشد و انکشاف فعالیت های تولیدی و خدماتی بخش (سکتور) خصوصی انفرادی و مختلط، اقتصاد ملی از طریق تشویق، حمایت، رهنمائی، سرمایه گذاری داخلی و خارجی و تأمین انجام و همکاری لازم بین سرمایه گذاری های امارتی و خصوصی به همکاری شورای مشورتی اقتصادی جهت انکشاف اقتصادی و ارتقای سطح زندگی اتباع کشور وضع گردیده است.

ماده دوم:

تأسیس تشبثت خصوصی به خاطر تأمین حداکثر اهداف ذیل منظور میگردد:

- ۱- استفاده اعظمی از مواد خام داخلی.
- ۲- ایجاد زمینه برای استخدام افراد واجد شرائط کار.
- ۳- بهبود در کمیت و کیفیت تولید و خدمات.
- ۴- استفاده مؤثر از پس اندازها و منابع مالی داخلی.
- ۵- تقلیل و تعویض واردات و ازدیاد حجم صادرات از طریق افزایش تولیدات داخلی.
- ۶- انکشاف متوازن دهات و شهرها هم آهنگ با پلان انکشاف اقتصادی اجتماعی.
- ۷- بلند بردن عوائد و ارتقای سطح زندگی اتباع کشور.
- ۸- تأمین افزایش عوائد اسعاری.
- ۹- جلب علم صنعت (تکنالوژی) عصری به کشور.

ماده سوم:

تثبیت خصوصی توسط شخصیت حقیقی یا حکمی که قانوناً صلاحیت عقد و اجرای معاملات را داشته باشد تأسیس میگردد.

ماده چهارم:

اصطلاحات آتی در این قانون معانی ذیل را افاده مینماید:

۱- تشبث خصوصی: شخصیت حقیقی یا حکمی است که جهت تولید و عرضه اموال و خدمات طبق احکام این قانون منظور و تأسیس گردیده باشد.

۲- تشبث تولیدی: تشبثی است که فعالیت تولیدی، داشته مواد خام یا مواد نیم ساخته را با اجرای عملیات لازم تغییر شکل و یا تغییر کیفیت بدهد.

۳- تشبث خدماتی: تشبثی است که فعالیت آن عرضه خدمات بمنظور بهتر ساختن کیفیت و ارزش امتعه تولیدی و فراهم آوری خدمات صنعتی، زراعتی، حمل و نقل و ساختمانی باشد.

۴- سرمایه گذاری: پول نقد، جنس و اموال سرمایوی که طبق احکام این قانون بمنظور ایجاد تشبث خصوصی بکار برده شده باشد.

۵- سرمایه گذار: شخصیت حقیقی یا حکمی است که در تشبث خصوصی به سرمایه گذاری مبادرت ورزیده باشد.

۶- اموال سرمایوی: آن اقلام دارائی میباشد که به صفت سرمایۀ ثابت در عمل تولید سهم داشته و قاعدتاً در اثر استعمال به تدریج و مرور زمان در مدت بیشتر از یکسال استهلاک گردد.

۷- سرمایه گذاری بزرگ: سرمایه گذاری ای که به پیشنهاد اداره سرمایه گذاری خصوصی داخلی و خارجی، تأیید هیئت (بورد) انسجام و تصویب هیئت (کمیسیون) عالی سرمایه گذاری باسناد معیارهای معین در هر سال تجویز میگردد.

۸- جواز سرمایه گذاری: اجازه نامه است که برای تشبث منظور شده مطابق به حکم ماده (۱۰) این قانون صادر میشود.

ماده پنجم:

سرمایه گذاری در عرصه تولید و خدمات در تمام بخش ها و ساحات اقتصاد به شمول زراعت و مالداری صنایع، معادن، بانکداری، بیمه، مخابرات ساختمان، حمل و نقل، جهانگردی (توریسم)، مهمانخانه داری (هوتلداری) ترمیمات، تولید و انتقال نیرو (انرژی)، آبیاری و منابع آب و خدمات مهندسی (انجینیری) مشورتی صورت میگردد.

ماده ششم:

در تشبث خصوصی سرمایه گذاری به یکی از اشکال ذیل صورت میگیرد:

- ۱- صد فیصد سرمایه خصوصی داخلی.
- ۲- صد فیصد سرمایه خصوصی خارجی.
- ۳- سرمایه گذاری مختلط خصوصی داخلی و امارتی با فیصدی حداقل پنجاه و یک فیصد سرمایه خصوصی داخلی.
- ۴- سرمایه گذاری مختلط خصوصی داخلی، خارجی و امارتی که سهم امارت در آن بیشتر از (۳۳) فیصد سرمایه مجموعی و سهم خارجی بیشتر از (۴۹) فیصد سرمایه متباقی نباشد.

فصل دوم

ادارات (ارگانهای) مسؤل

ماده هفتم:

(۱) هیئت (کمیسیون) سرمایه گذاری عالیترین مرجع اتخاذ تصمیم در مورد ایجاد، حمایه، تشویق و انکشاف فعالیت تشبثات خصوصی و انحلال آن در امارت اسلامی افغانستان بوده متشکل است از:

- ۱- معاون اقتصادی رئیس الوزرا بحیث رئیس.
 - ۲- وزیر تجارت بحیث معاون.
 - ۳- وزیر پلان بحیث عضو.
 - ۴- وزیر زراعت و مالداری بحیث عضو.
 - ۵- وزیر معادن و صنایع بحیث عضو.
 - ۶- وزیر مالیه به حیث عضو.
 - ۷- وزیر فوائد عامه بحیث عضو.
 - ۸- رئیس عمومی اداره امور به حیث عضو.
 - ۹- رئیس اداره سرمایه گذاری داخلی و خارجی به حیث منشی.
- (۲) جلسات هیئت (کمیسیون) تحت ریاست رئیس و در غیاب وی تحت ریاست معاون دائر میگردد.

جلسه به تقاضای منشی تدویر یافته و نصاب برای تشکیل جلسه، حضور اکثریت اعضای آن میباشد.

تصامیم باسناد اکثریت آراء اعضای حاضر در جلسه طبق اصول اسلامی اتخاذ میگردد.

(۳) وظائف داخلی هیئت (کمیسیون) توسط لائحه جداگانه تنظیم میگردد که منظوری آن از صلاحیت معاون اقتصادی رئیس الوزراء میباشد.

ماده هشتم:

(۱) بمنظور تدقیق طرح (پروژه) و ابراز نظر تخنیکی و اقتصادی در مورد تشبثات خصوصی هیئت (بورد) انسجام سرمایه گذاری خصوصی تأسیس میشود که منبهدر این قانون بنام هیئت (بورد) انسجام یاد میشود.

(۲) هیئت (بورد) انسجام تأمین کننده همکاری وزارت ها و ادارات ذی‌علاقه امارتی با تشبثات منظور شده بوده و به ترکیب ذیل ایجاد میشود:

۱- رئیس عمومی سرمایه گذاری به حیث رئیس.

۲- رئیس بانک انکشاف صنعتی به حیث معاون.

۳- نماینده شورای مشورتی اقتصادی به حیث عضو.

۴- نماینده وزارت مالیه به حیث عضو.

۵- نماینده وزارت مخابرات بحیث عضو.

۶- نماینده وزارت معادن و صنایع بحیث عضو.

۷- نماینده وزارت زراعت و مالداري به حیث عضو.

۸- نماینده وزارت فوائد عامه به حیث عضو.

۹- نماینده وزارت آب و برق به حیث عضو.

۱۰- نماینده اطاق های تجارت و صنایع به حیث عضو.

۱۱- نماینده اداره اقتصاد ملی و بازسازی اداره امور به حیث عضو.

۱۲- مسئول بخش تحلیل سرمایه گذاری به حیث منشی.

(۳) جلسات هیئت (بورد) انسجام تحت ریاست رئیس و در غیاب وی تحت ریاست معاون دائر میگردد.

جلسه به تقاضای منشی تدویر یافته و نصاب برای تشکیل جلسه حضور اکثریت اعضای آن می باشد.

تصمیم به اساس اکثریت آرای اعضای حاضر طبق اصول اسلامی اتخاذ میگردد.

(۴) وظائف هیئت (بورد) انسجام توسط لائحه جداگانه تنظیم میگردد.

فصل سوم

مراحل منظوری سرمایه گذاری

ماده نهم:

(۱) درخواست منظوری سرمایه گذاری مطابق احکام این قانون در شکل و محتواییکه اداره سرمایه گذاری خصوصی داخلی و خارجی تعیین مینماید، به آن اداره تقدیم میگردد.

(۲) اداره سرمایه گذاری بعد از وصول درخواست در مورد پروژه های مطالبه شده حسب خصوصیت آنها ذیلاً اجراءات مینماید:

۱- پروژه های کوچک در ظرف مدت (۱۰) روز تحلیل و بعد از تائید هیئت (بورد) انسجام از طرف اداره تشویق و انکشاف سرمایه گذاری های خصوصی داخلی و خارجی منظور گردد.

۲- پروژه های متوسط و بزرگ در ظرف مدت (۲۰) روز تحلیل و از هیئت (کمیسیون) منظوری اخذ شود. در حالت استثنائی میتواند کمتر از (۳۰) روز جلسه هیئت (بورد) دائر گردد.

۳- آنده پروژه هائیکه در ولایات احداث میگردد برای سهولت متشبین، اسناد تشبثات کوچک از طریق ولایات مربوط توسط ادارات (ریاست معادن و صنایع، اطاق های تجارت و صنایع پلان، مستوفیت و زارعت) تحت نظر آمریت سرمایه گذاری خصوصی مربوط اداره تشویق و انکشاف سرمایه گذاری خصوصی داخلی و خارجی ولایات مربوط ارزیابی و در ظرف مدت (۲۰) روز به منظوری مقام ولایات مربوط رسانیده شود.

نقل اسناد منظور شده به مرکز و ادارات ذیربط اخبار گردد.

۴- به منظور سهولت متشبین حسب ضرورت آمریت های سرمایه گذاری های خصوصی در چوکات اداره تشویق و انکشاف سرمایه گذاری های خصوصی داخلی و خارجی در ولایات کشور ایجاد گردد.

ماده دهم:

جوازنامه:

- ۱- جوازنامه سرمایه گذاری سند قانونی است که معرف شخصیت حقیقی و یا حکمی تشبث خصوصی بوده از تاریخ صدور الی سه سال مدار اعتبار و قابل تجدید میباشد که متکی به آن تشبث خصوصی فعالیت مینماید.
- ۲- جوازنامه سرمایه گذاری خصوصی در مرکز از طریق اداره تشویق و انکشاف سرمایه گذاری خصوصی و در ولایات از طریق آمریت های سرمایه گذاری خصوصی مربوط توزیع و اجراء میگردد.

ماده یازدهم:

درخواست مبنی بر تنوع و توسعه فعالیت تشبث منظور شده تابع عین مراحلی که برای منظوری سرمایه گذاری جدید در این قانون پیشبینی شده است، تنوع و توسعه فعالیت در عین رشته الی (۳۵) فیصد سرمایه گذاری طبق حکم ماده نهم این قانون طی مراحل گردد.

فصل چهارم

امتیازات، سهولت ها (معافیتها) و مساعدت ها

ماده دوازدهم:

- (۱) تشبث منظور شده داخلی، خارجی و مختلط از امتیازات، سهولت ها (معافیتها) و مساعدتهای ذیل مستفید میگردد:
- ۱- عدم مکلفیت به پرداخت عوائد جائزه بر عایدات، عوائد جائزه مواد استهلاکی و عوائد جائزه معاملات انتفاعی ناشی از مفاد سالانه تشبث منظور شده.
 - ۲- عدم مکلفیت به پرداخت محصول جائزه گمرکی اموال سرمایوی.
 - ۳- عدم مکلفیت به پرداخت محصول جائزه گمرکی بر صدور تولیدات تشبث منظور شده.
 - ۴- عدم مکلفیت به پرداخت از صکوک و عوارض مرتب بر اسناد تجاری، براتهای تجاری، رسیدات مؤسسات امارتی بشمول شاروالی ها.
- (۲) حق الخدمت صفائی تشبث خصوصی به شکل امتیازی، معادل محصول صفائی منازل مسکونی در بدل انجام خدمت توسط شاروالی اخذ میگردد.

ماده سیزدهم:

(۱) دوره سهولت (معافیت) شامل جزء (۱) فقره (۱) ماده دوازدهم این قانون از دو الی هشت سال پی هم میباشد و از تاریخ آغاز فعالیت تشبث محاسبه میشود.

(۲) تاریخ صدور تصدیق فعالیت که از طرف اداره مرکزی صادر میگردد بحیث تاریخ آغاز فعالیت تشبث خصوصی شناخته میشود.

(۳) دوره سهولت (معافیت) مندرج این ماده حسب احوال تشبث منظور شده با نظر داشت پیچیده گی تخریکی پیشبینی های مالی، درجه سهم گیری تشبث در تحقق اهداف ماده دوم این قانون یکجا با منظوری تشبث مطابق مقرره توسط هیئت (کمسیون) تثبیت میگردد.

ماده چهاردهم:

دوره سهولت های (معافیت) منظور شده تشبث به درخواست کتبی سرمایه گذار و ارائه دلایل موجه به اساس پیشنهاد اداره مرکزی و منظوری هیئت (کمسیون) برای یک مرتبه که بیش از نصف مدت دوره اصلی سهولت ها نباشد، تمدید شده میتواند.

ماده پانزدهم:

(۱) ماشین آلات اضافی، متمم و تعویض تشبث منظور شده از سهولت (معافیت) هشتاد (۸۰) فیصد محصول از تعرفه گمرکی مستفید میگردد.

(۲) پرزه جات تشبث منظور شده از سهولت (معافیت) (۵۰) فیصد محصول از تعرفه گمرکی مستفید میگردد.

(۳) مواد خام، نیمه کاره و کار تمام مورد ضرورت تشبث منظور شده که از آن در تولید و عرضه خدمات استفاده میشود، متشبت میتواند آنرا بدون در نظر داشت تعیین سهمیه منظور شده توريد نماید.

این محصول به هیچ وجه از ده فیصد قیمت تمام شد رسانیده گمرک مرجع بیشتر بوده نمیتواند.

ماده شانزدهم:

تشبث منظور شده از برخورد مساویانه و منصفانه مندرج قوانین، مقررات و روش (پالیسی) امارت برخوردار میباشد، مگر اینکه قانون طوری دیگری پیشبینی نموده باشد.

ماده هفدهم:

(۱) تمام دارائی قانونی سرمایه گذار که در تشبث منظور شده سرمایه گذاری گردیده از استملاک و ملی شدن مصنون میباشد مگر اینکه سرمایه گذار شخصاً طوری دیگری موافقه نموده باشد و یا قانون در مطابقت با احکام شریعت حکم نموده باشد.

(۲) هیچ نوع استملاک بدون مجوز شرعی و عوض عادلانه صورت گرفته نمیتواند.

ماده هجدهم:

سرمایه گذار خارجی که در تشبث منظور شده سرمایه گذاری نموده است، حق انتقال دارائی های ذیل را به اشکال عادی از طریق بانک مرکزی دارد:

- ۱- تمام مبالغ سهم سرمایه به شکل اسعار سرمایه گذاری شده بعد از طی مراحل قانونی و تصفیۀ دیون و معاملات.
- ۲- سهم باقیمانده سرمایه گذار خارجی پس از تصفیۀ حسابات و اجرای سائر مکلفیت های تشبث منظور شده در حالات چون افلاس، انحلال و یا ورشکست تشبث مذکور به شکل اسعار سرمایه گذاری شده مطابق به احکام قانون.
- ۳- مفاد عانده از سهم سرمایه گذار در تشبث منظور شده باساز موانه حسابی (بیانسی) تصدیق شده.
- ۴- پول قابل پرداخت به سرمایه گذار خارجی مطابق قرارداد منعقدۀ برای تهیه تکنالوژی، کمک های تخنیکی، معاونت در فن اداری (منجمنت) خدمات بازاریابی، حق استفاده از دارائی صنعتی و تجارتي در اشکال مختلف آن از قبیل حق علائم تجارتي (پتنت)، علائم خدماتی، دانش تخنیکی و سائر اشکال اموال و خدماتیکه بدسترس تشبث منظور شده قرار گرفته باشد مشروط براینکه این نوع قرارداد و شکل اسعار قابل پرداخت آن بخش از درخواست اولی سرمایه گذاری خارجی و یا باساز تقاضای بعدی وی از طرف هیئت (کمیسیون) منظور شده باشد.
- ۵- مبالغ پولی از بابت اصل قرضه طبق قرارداد منعقدۀ و منظور شده.
- ۶- مبالغ پولی قابل پرداخت توسط تشبث منظور شده به سرمایه گذار خارجی در صورت فروش و یا انتقال سهم سرمایه گذاری خارجی یا اشخاص دیگری داخلی و یا خارجی بشرط آنکه چنین فروش و یا انتقال به شکل اسعار قابل پرداخت توسط هیئت (کمیسیون) منظور گردیده باشد.

ماده نوزدهم:

وجوه قابل انتقال مندرج ماده هجدهم این قانون با اسعار خارجی باساز نرخ روز کسه آزاد بانک مرکزی صورت میگیرد.

ماده بیستم:

(۱) امارت اسلامی بمنظور حمایه و تشویق سرمایه گذاری مساعی لازم ذیل را به عمل می آورد:

۱- تمویل و انکشاف پارکهای صنعتی.

۲- تسهیلات زیربنائی.

۳- خدمات حملیوی.

۴- فراهم آوری زمین مورد ضرورت به قیمت مناسب.

۵- تسهیلات مشروع و قانونی دیگر.

(۲) در امارت اسلامی افغانستان اشخاص خارجی حق مالکیت عقاری را ندارد، سرمایه گذار خارجی میتواند عقار مورد ضرورت خود را باساس عقد اجاره طبق شریعت دریافت و مورد استفاده قرار دهد.

فصل پنجم

مکلفیت های سرمایه گذار و تشبث منظور شده

ماده بیست و یکم:

تشبث منظور شده بعد از اخذ جواز سرمایه گذاری مکلف است بدون تأخیر به تعمیل تشبث به ترتیبیکه منظور گردیده، بپردازد و حینیکه زمین بدسترس آن قرار گرفت در ظرف مدت سه ماه به اعمار ساختمانهای اساسی اقدام و در ظرف مدت یکسال ساختمان تکمیل و در مدت یکنیم سال تجهیزات را اکمال و آماده فعالیت نماید، در غیر آن پروژه و امتیاز آن لغوه میگردد.

این مدت با ابراز نظر و توافق ساحه (پارک) های صنعتی وزارت معادن و صنائع از طریق مقام منظوری دهنده تمدید شده میتواند.

ماده بیست و دوم:

تشبث منظور شده مکلف بداشتن دفاتر منظم حسابی مطابق به پیشبینی قانون و رهنمود وزارت مالیه میباشد.

ماده بیست و سوم:

تشبث منظور شده مکلف است گزارش سالانه و نوبتی را مطابق به مقرره ها، لوائح و طرزالعمل ها به اداره مرکزی و مراجع ذیربط تقدیم نماید.

ماده بیست و چهارم:

اداره مکلف است در صورت ضرورت بررسی و تفتیش تشبث منظور شده را به هیئت (کمیسیون) پیشنهاد و بعد از منظوری عملی نماید.

فصل ششم

وظائف مشخص اداره

ماده بیست و پنجم:

اداره مکلف است در آخر هر سال گزارش در باره وضع بخش (سکتور) خصوصی ترتیب و به هیئت (کمیسیون) تقدیم نماید.

گزارش باید حاوی فهرست های جدید سرمایه گذاری بوده و عین فهرست، غرض استفاده بخش (سکتور) خصوصی اطلاع گردد.

ماده بیست و ششم:

اداره مکلف است بحیث مرجع واحد، تمام خدمات لازمه را در رابطه با سرمایه گذاریهاییکه بر اساس این قانون صورت میگیرد، انجام دهد.

فصل هفتم

حل اختلافات

ماده بیست و هفتم:

اختلافات ناشی از تطبیق احکام این قانون میان وزارتها، ادارات از یکطرف و میان تشبث منظور شده از جانب دیگر یکی از طرق ذیل حل و فصل میشود:

۱- هر یک از طرفین نظر مشخص خود را در مورد اختلاف به صورت کتبی در مدت (۶۰) روز به جانب مقابل ابلاغ نموده سعی می نماید تا از راه مفاهمه آنرا حل نمایند.

۲- هرگاه اختلافات از راه مفاهمه و تبادل نظر حل نگردد، طرفین حق دارند موضوع اختلافات خود را برای حل و فصل به شکل تحریری به هیئت مشترک مرکب از اداره مرکزی شورای مشورتی اقتصادی و اطاق های تجارت و صنایع محول سازند، هیئت مشترک مکلف است در خلال مدتی که متجاوز از (۶۰) روز از تاریخ وصول درخواست تحریری نباشد رسماً تصمیم خود را به طرفین ابلاغ نماید.

۳- در صورت عدم قناعت طرفین به تصمیم هیئت مندرج جزء (۲) این ماده موضوع به محکمه ذیصلاح احاله میگردد فیصله قطعی محکمه در زمینه قابل تطبیق میباشد.

ماده بیست و هشتم:

اختلافات مربوط به سرمایه گذاری داخلی در صورتیکه یکطرف نزاع تشبث منظور شده باشد که ملکیت کامل آن متعلق به اتباع افغانی است و یا سرمایه گذار دارای تابعیت افغانی بوده و طرف مقابل وزارت و یا اداره امارتی باشد، به یکی از طرق ذیل حل و فصل میگردد:

۱- هر یک از طرفین نظر مشخص خود را در مورد نزاع بصورت کتبی در ظرف (۹۰) روز به جانب مقابل ابلاغ و سعی مینمایند تا از طریق مفاهمه و تبادل نظر منازعه را حل و فصل نمایند.

۲- هرگاه نزاع از راه مفاهمه و تبادل نظر حل نگردد، طرفین حق دارند موضوع نزاع خود را برای حل و فصل به شکل تحریری به هیئت (کمیسیون) مندرج جزء (۲) ماده (۲۷) این قانون محول سازند، هیئت (کمیسیون) مکلف است تا تصمیم خود را کتیباً به طرفین نزاع ابلاغ نمایند.

۳- در صورت عدم قناعت طرفین اختلاف به تصمیم هیئت (کمیسیون)، موضوع به محکمه ذیصلاح احاله و فیصله قطعی محکمه در مورد قابل تطبیق میباشد.

ماده بیست و نهم:

(۱) اختلافات مربوط به سرمایه گذاری خارجی در صورتیکه یک طرف اختلاف تشبث منظور شده باشد که کلاً و یا قسماً ملکیت آن متعلق به سرمایه گذار خارجی است و طرف مقابل افغانی باشد و همچنان اختلافات ناشی از قرارداد های مربوط به تشبث منظور شده که طرف خارجی و یا طرف افغانی عقد نموده است، به طرق ذیل حل و فصل میگردد:

۱- هر یک از طرفین نظر مشخص خود را در مورد نزاع کتباً در ظرف (۹۰) روز به جانب مقابل ابلاغ و سعی مینمایند تا موضوع متنازع فیه را از طریق مفاهمه و تبادل نظر حل و فصل نمایند.

۲- در صورتیکه اختلاف به طریق مندرج در جزء اول این ماده حل شده نتواند، موضوع مورد نزاع غرض فیصله به محکمه داخلی و یا یکی از محاکم اسلامی احاله میگردد.

(۲) موازین و اصول معاهدات، میثاق ها و مقاولات بین المللی که امارت اسلامی افغانستان آنرا رسماً عقد نموده و یا با آنها الحاق نموده باشد، در مورد سرمایه گذاری خارجی رعایت میگردد، مشروط براینکه مخالف احکام شریعت اسلامی نباشد.

فصل هشتم

احکام نهائی

ماده سی ام:

بمنظور تطبیق بهتر این قانون مقررہ وضع میگردد.

ماده سی و یکم:

تشبثات موجود که مطابق قانون قبلاً منظور گردیده و دوره معافیت آن به سر نرسیده باشد، مستحق درخواست استفاده از امتیازات، سهولت ها (معافیت) و مساعدت های قابل تطبیق پیشبینی شده در این قانون شناخته میشود.

ماده سی و دوم:

هرگاه حکمی از احکام این قانون با حکمی از احکام سائر قوانین امارت اسلامی افغانستان در رابطه به تشبثات خصوصی مخالفت داشته باشد، حکم این قانون قابل تطبیق میباشد.

ماده سی و سوم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد، با انفاذ آن قانون سرمایه گذاری خصوصی داخلی و خارجی منتشره جریده رسمی شماره (۷۷۴) مؤرخ (۱۶) ثور (۱۳۷۴) هـ. ش ملغی شمرده میشود.